Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

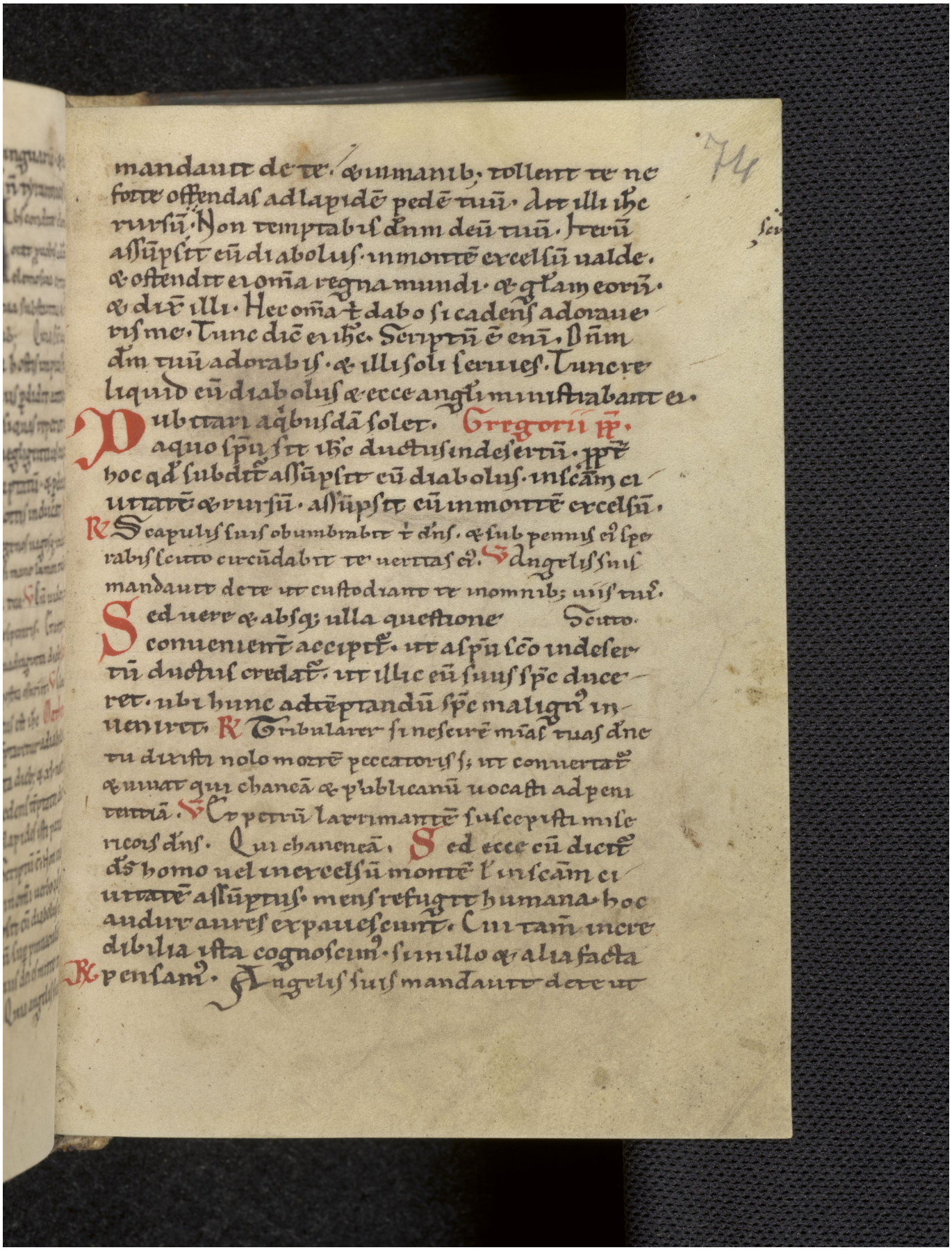

mandauit de te. & in manib; tollent te ne
forte offendas ad lapidē pedē tuū. dit illi ihc
rursū. Non temptabis dnm deū tuū. Iterū
assūpsit eū diabolus. in montē excelsū valde.
& ostendit ei oīa regna mundi. & glam eorū.
& dixit illi. Hec oīa t dabo si cadens adoraue
ris me. Tunc dicit ei ihc. Scriptū ē enī. Dnm
dm tuū adorabis. & illi soli seruies. Tunc re
liquit eū diabolus & ecce angli ministrabant ei.
Dubitari aq̄ busdā solet. Gregorii pp.
a quo spū sit ihc ductus in desertū. ppter
hoc qd subdit assūpsit eū diabolus. in scām ci
uitatē & rursū. assūpsit eū in montē excelsū.
℟ Scapulis suis obumbrabit t dns. & sub pennis eius spe
rabis scuto circūdabit te ueritas eius. ℣ Angelis suis
mandauit de te ut custodiant te in omnib; uiis tuis.
Sed uere & absq; ulla questione Scuto.
conuenienter accipit. ut a spū sco in deser
tū ductus credat. ut illic eū suus spe duce
ret. ubi hunc adtēptandū spe maligū in
ueniret. ℟ Tribularer si nesciret miās tuas dne
tu dixisti nolo mortē peccatoris; ut conuertat
& uiuat qui chaneā & publicanū uocasti ad pen
itentiā. ℣ Cū fletū lacrimantē suscepisti mise
ricors dns. Qui chaneneā. Sed ecce cū dicit
ds homo uel in excelsū monte l in scām ci
uitatē assūptus. mens refugit humana. hoc
audit aures expauescunt. Cui tam incre
dibilia ista cognoscim. si illo & alia facta
℟ pensam. Angelis suis mandauit de te ut